Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

194

meos eruce me. ut caro mea nuudeat corrup
tione. Tu enim cognosis opprobrium meum et confusio
nem meam et uerecundiam meam. Quid est opprobrium. Quid
est confusio. Quid est uerecundia. Opprobrium est quod obiect
unumquemque confusio est quemquemordet conscientia uerecundia
est quae facinora frontem erubescere de falsi criminis ob
iectione erubescere. Erubescere quidem non est crimen. aut
si et crimen est non illius cui obiectum est; illi quem obiecit. Sed ta
men infirmitas humana animum plerumque uerecundat
etiam cui falsum obiectum est non quod obiectum est; quia credimus eum
Ob mala hec sunt in corpore dei. Nam confusio in illo non poten
rat esse in quem culpa non inuenebatur. Obiectabatur enim
christiano: hoc ipsum quod christianus esset. Iniuria quidem gratiae
Forte subeunt accipiebant: sic accipiebant ut om
nino in nomine dei suum non erubescant. Opus erat
enim ut uerecundia faciem eorum haberent frontem paulo
dicentis: Non enim erubesco euangelium. Vnde enim dicit
in salutem omni credenti. O paule. nunquid non erubescere.
immo hinc solum glorior: unum mihi putauit unum me
erubescere. Nam enim absit gloriari nisi in cruce domini nostri
ihu xpi. per quem mihi mundus crucifixus est et ego mun
do. Huiusmodi tali fronti opprobrium solum potest obiici.
Nam nec confusio potest esse in conscientia sanata.
nec uerecundia in fronte talibus. Sed cum obiicerentur
quidam quod exercuerint mercatum cum punctis suis. ma
la conscientia et salubrem confusionem causis ut possent
dicere. Tu cognouisti confusionem meam. Tu quidem nosti
non solum opprobrium meum: et confusionem meam in quibusdam
et uerecundiam meam in quibusdam. qui quamuis credant
in me. publice me tamen coram impius erubescunt. plus apud se ualent in lingua huma
na. quam promissione diuina. Videtur quidem. Et com
dantur tales domini nostri sicut eos audi
uando pficiat. Dixit enim et quidam credens turbas.
Credo domine. adiuua incredulitatem meam. In conspectu
tuos omnes tribulantes me. Quare in conspectu opprobrium
tuo nosti. quare confusio tua nosti. quare uerecundia tu
nosti. Ergo eruce me. propter inimicos meos. quia tu
nosti ista mea. illi non nosti. ac propter quia ipsi me spec
tant tuos sunt ista nescientes. non possunt confundi cor
rigere. non manifestet me eruere propter inimicos meos.
O opprobrium expectauit cor meum et miseriam. Quid est ex
pectauit. Futura ista putuit. futura ista putuit.
Non enim uenit ad aliud. Si mori nolle et nec nas
cuelle. Causa resurrectionis surrexit fecit.
Duo enim quidam nobis in gehenna humano nota erant.
unum aut in negotium. Nam sicut apostolus homines et mori
scebant. resurgere et in eum uiuere nescebantur.
Vt ostendere nobis quod non omnium susceperit duo quo
uam. Ad hoc gaudium. Opprobrium expectauit cor
meum et miseriam. Sed miseriam cui. Expectauit
enim miseriam. sed magis crucifigentium magis pse
quentium. ut in illis esset miseria in illo mia. Illise
riam quippe illo miseratus est miseriam pendens in cruce
patiens quia nescierunt quid faciunt.
O opprobrium expectauit cor meum et miseriam. sustinu
quisimul existere et non fuit. Quid est quod fuit
quia expectauit. hoc est quod profuit quia pdiuit.
Quid profuit quia diuinitus meruisse. Venit enim et
impleret quod diuinitus sustinuit quisimul existere et
non fuit. Erit solamen et non inuenit. hoc est non fuit.
Quod enim superiore usu diuinitus sustinuit quisimul existe
rent: hoc sequitur usu resolamen. quod autem superiore
usu non fuit. hoc sequitur non inuenit. Ergo non data
subiecta est; superior repetata sententia est. Quia
sententia sic existit. questio nulla potest
oboriri. Nunquam enim discipuli eius non existunt. quando
ducit eum ad passionem. quando ingnoscuspens.
quando mortuus. Vsque adeo non existunt ut illa
Maria magdalene quae primo eum uidit gau
dens lugentibus numquam credidit. Euangelista
loquitur non iam presumptuo. non iam suspicio est con
stat doluisse et stat luxisse discipulos. Extranee
mulieres flebant. quando ad passionem ducebatur. Ad quam eius aut flebat; uos noli
te me. Quomodo sustinuit quisimul existere et non fuit. Intendimus inuenimus. istes lugentes